bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Rallye-ul Monte Carlo a luat sfârşit de cinci zile dar marea competiţiune automobilistă va face să mai curgă multă cerneală, pentru punerea la punct a tuturor întâmplărilor şi incidentelor petrecute cu acest prilej.

International Sporting Club, Automobil Clubul Monaco şi ziarele «Le Journal» şi «L'Auto» cari au colaborat la organizarea acestui autentic campionat mondial de turism, au isbutit să înregistreze unul dintre acele succese nu prea des întâlnite şi aceasta cu toate că regisarea întrecerii şi a probelor ei complimentare, a avut destule lipsuri.

Pe deasupra, imparţialitatea celor chemaţi să stabilească clasamentul întregei competiţiuni trebue suspectată şi din acest punct de vedere concurenţii români au cel mai mult, dreptul să se plângă.

Am prevăzut că şovinismul francezilor va lovi în interesele reprezentanţilor noştri dar nu am fi crezut nici în ruptul capului că intervenţia nefastă a comisarilor întrecerei se va produce în momentul în care concursurile erau lichidate.

Era însă necesar ca piloţii francezi şi industria respectivă să facă cea mai formidabilă impresie şi de aceia comisarii «Rallye»-ului au aplicat, în momentul stabilirii clasamentului, dictonul: scopul scuză mijloacele

Şi caii de bătaie au fost concurenţii români, cărora printr'o manevră abilă, dar deloc sportivă, li s'au răpit puncte preţioase.

Victime ale odiosului procedeu au căzut echipele conduse de Petre Cristea, învingătorul precedentei competiţiuni şi Barbu Neamţu. Cel dintâi a fost retrogradat cu cinci locuri, iar secundul cu opt.

Cauza? Aripi (apărători de noroi), neconforme cu regulamentul. Pentru această abatere, fiecărui echipaj i s'a aplicat o penalizare de 6 puncte care a produs retrogradarea mai sus pomenită

Considerăm injust acest procedeu pentru motivul că un alt concurent, şi anume M. Jacobs, a fost penalizat cu 2 puncte, pentrucă una din aripi suferind un şoc nu mai avea dimensiunea.

Deci, unuia dintre concurenţi i s'au aplicat 2 puncte penalizare, pentru o aripă neconformă, iar Cristea şi Neamţu au fost sancţionaţi cu câte 3 puncte, respectiv ambele aripi 6 puncte.

Spre a dovedi cât de arbitrare au fost hotărîrile comisarilor competiţiunii, vom nota că niciun concurent francez nu a suferit vreo penalizare pe teritoriul Franţei. Şi dacă totuşi, unii dintre ei — foarte puţini la număr — au terminat penalizaţi itinerariile, faptul se datoreşte scrupulozităţii comisarilor din celelalte ţări.

Exemplele de mai sus sunt concludente astfel, că, orice comentariu este de prisos.

Jenny Dumitrescu

DE PRIN LUME ADUNATE

CANIBALISM ŞI FOOT-BALL...

Pentru a calma instinctele războinice ale locuitorilor din Noua-Guinee, pionierii civilizaţiei în această îndepărtată ţară, au găsit nimerit să îndrepte preocupările populaţiei spre manifestaţiuni sportive. Astfel s'a organizat un match de foot-ball între echipele din Raball.

Partida a început cu 22 de oameni. In mai puţin de jumătate de oră 12 jucători, grav răniţi, erau la pământ.

Bănuim că «fair play»-ul n'a fost observat întocmai. Poliţia a supus jucătorii la o percheziţie corporală. Toţi erau înarmaţi.

Problema este mai gravă pentru colonizatori.

Va fi interzis football-ul cu riscul de a vedea canibalismul reluându-şi «drepturile» sale».

SCORURI

Este desigur remarcabil ca o echipă, în campionat, să obţină asupra rivalilor săi rezultate la 12 p te diferenţă. Totuşi acest lucru nu este tocmai rar. Mai inedit, este atunci când lucrul, se repetă în fiecare Duminică.

Astfel, putem citi în «Nord Football» următoarele rezultate:

«Junior B: 22 Noembrie, U. S. Tourcoing bate S. O. Halluin cu 12:0; 22 Noembrie bate R. C. Roubaix cu 11:1; 6 Decembrie bate S. C. Fives cu 7:1; 13 Decembrie bate I. C. Lillois cu 16:0; 27 Decembrie bate pe Stade Rauboisien cu 12-0.

altă deci juniori în care conducătorii lor îşi vor putea pune speranţe.

In acelaş campionat Excelsior R. T. a bătut un adversar cu 32:0.

Scorul astronomic este o realitate.

FOOTBALLIST LA 83 DE ANI

Să nu credeţi că este o glumă. Acest footballist, care a bătut toate recordurile şi care nu este altcineva decât căpitanul şi portarul echipei «babacilor» din Canning, există în carne şi oase.

Bine înţeles că această ştire senzaţională vine de dincolo de canalul Mânecii. Acum câtva timp, într'un match cu «babacii» din Yorkshire Nord, portarul de 83 de ani, anume W. Turpin, a făcut o partidă excelentă. Presa engleză se întrece în a-l elogia pentru curajul cu care s'a aruncat la picioarele unui adversar de 79 de ani..

FEMEILE ŞI SPORTUL

Echipa S.W.F.C., reprezentanta footballului femenin din Australia, a fost invitată la Londra.

Căpitana echipei, mrs. Williamson, e înaltă de 199 cm. şi are 97 kg. greutate.

Managerul «amazoanelor» australiene a plecat acum la Paris, pentru a încheia câteva matchuri şi pe continent.

GOAL!...

Printr'o extraordinară săritură Mc. Galloch, dela Brentford marchează cu capul în poarta lui Huddersfield Town, în match pentru cupa Angliei

Impresii vesele dela Vatra Dornei

Unde sunt sportivi sunt şi bârfeli! Unul fără altul, aceste două elemente nu pot trăi; sunt ca fraţii siamezi...

La Vatra Dornei au poposit două regimente: unul de skieuri cu pantaloni şi altul de skieuri cu... fuste.

Cum aceste din urmă făpturi au fost lăsate de Creator şi cu „guriţa", vă închipuiţi ce s'a... vorbit şi ce s'a... bârfit pe meleagurile îngropate sub zăpada groasă căzută în „vesela grădină", Bacovina!

Frig năprasnic! Toată lumea goneşte spre vârful unui munte, par'că acolo s'ar fi împărţit daruri.

Suim greu la deal cu o sanie încărcată cu tot calabalâcul cinematografic al prietenului Călinescu dela O.N.T.

La destinaţie, muzică, lume, vin fiert şi... oficiali cu tablouri groase sub braţe.

D. Călinescu începe tocmeala cu birjarul.

— Să vii să mă iei înapoi de aci. Uite 300 lei pentru cursă!

— Bine, bre, de şe mă „enerveşti"! Eu aştept de 6 luni un mosafir ca mata şi acum să mă batjocoreşti cu 300 lei?...

Toată tocmeala era pentru un pol. Păcat de birjar că se „enervește" repede

*

Cursa de coborâre este în plină desfăşurare. D. colonel Pălăngeanu, îmbrăcat ca un aviator la polul nord, se uită atent la un cronometru par'că ar fi avut în podul palmei o miniatură de Van Dyck.

Coborâseră skiorii buni; acum începuseră să sosească... lepădăturile!

D. colonel, atent şi grijuliu de viaţa „ciurucurilor", făcuse culoarul mai larg pentru ca d-nii concurenţi să nu aibă nicio piedică în momentul când, prin forţa destinului trebuiau să ia contactul cam „aspru" cu solul îngheţat.

Controlul din pădure anunţă sosirea unui „năpraznic"!

Ne uităm în sus în drumul lui.

Intr'adevăr venea un concurent ca un somnabul care nu-şi dă seama de pericolul căderii.

Emoţionat că nu-i fusese hărăzite prea multe căzături, coconcurentul se fâstâceşte, trece de sosire, se împiedică, se face morişcă de vânt şi totul dispare odată cu aparatul de cinematografiat, plus d. Călinescu, într'o volbură de zăpadă deranjată dela locul ei de skiurile temerarului sportiv.

Se liniştesc lucrurile şi eroul apare întreg nevătămat, dar cu zăpada băgată până şi'n cele mai „ascunse" locuri din îmbrăcăminte.

Un spectator, cu faţa radioasă, strigă pe un prieten de-al lui:

— Costică, fi fericit că ţi-au sosit ski-urile cu bine!

Săracu' Costică! Ce emoţionat trebuie să fi fost când skiurile lui, împrumutate neînfricoşatului sportiv dispăruseră în volbura zăpezii, deranjate de figura „străină" a concurentului.

*

Cursa de slalom!

Anunţată pentru ora 3, ea nu începuse nici la ora 4 d. a.

Cauza!

Telefonul cu care se dădea plecarea, îngheţase!

Sublocotenentul cu telefoanele îngheţase şi el deoarece d. col. Pălăngeanu, enervat de întârzierea concursului, îi promisese ceva neplăcut.

O idee salvatoare!

Pilele bateriei se desgheaţă cu apă fiartă!

Dar de unde, aci în mijloc de pădure şi pe gerul acela năpraznic, apă fiartă.

Bufetierul îşi dă cu părerea:

— Să punem vin fiert!

Zis şi făcut!

Şi ca să nu se supere „d. Telefon", vinul a fost servit de chelner pe farfurioară şi cu şervetel!

Nu mai spun că telefonul s'a înduplecat, după aperitivul acesta servit în mod civilizat şi... astfel concursul a putut să înceapă.

*

D. Călinescu a venit la Vatra Dornei investit cu toate puterile de către Oficiul Naţional de Turism.

Odată cu d-sa au sosit şi instrumentele cinematografice necesare imortalizării pe peliculă a activităţii sportive şi a căzăturilor savante a d-lor concurenţi.

Aparatele acestea sunt o pacoste pe capul omului, ele cântăresc peste 60 kg.

Pe capul d-lui Călinescu ele erau o curată nenorocire, căci e cam „pirpiriu" fără alură de luptător.

După munca grea a cinematografierii o cucoană în vârstă se apropie de d-sa şi-l întreabă cu voce mieroasă cum ar face să vadă şi dumneaei filmul (în faţa obiectivului matroana din V. Dornei a surâs!)

D. Călinescu, gentil, îi dă toate explicaţiile necesare, asigurând-o că filmul va veni şi la V. Dornei.

Cucoana, totuşi, nu e convinsă:

— Dacă credeţi că e necesar să fac vreo intervenţie, sunt gata; deoarece vedeţi... şi eu am ceva comun cu ziaristica.

Reprezentantul O.N.T.-ului se uită mirat, doamna ne arătând nici pe departe cu o... reporteră!

— Nu vă miraţi! Sunt depozitară de ziare.

I. S.

UN PROECT GRANDIOS

TURUL AUTOMOBILIST AL ROMANIEI

Proectul este de iniţiativă particulară şi va îngădui popularizarea automobilismului

Anul automobilistic se anunţă sub auspicii foarte interesante. Nu este vorba numai de o intensificare a tranzacţiunilor privind automobilele. Perspectivele capitolelor sportive, în strictă legătură cu automobilismul, sunt din cele mai bune.

Vom avea anul acesta o serie de manifestări, cari vor înlesni o propagandă eficace pentru automobilism şi în acelaş timp cunoaştem existenţa mai multor iniţiative particulare cari vor ajuta proectele oficiale.

Nevoia unei mari probe de turism automobilistic se resimte tot mult. Ameliorarea reţelei drumurilor, faptul că numărul automobiliştilor amatori a sporit enorm, succesul pe care au început să-l cunoască la noi probele similare celor din străinătate, invederează nevoia unei probe de turism de anvergură mai mare.

De altă parte, participările româneşti la marile probe de turism din străinătate reclamă o pregătire a tinerelor speranţe. Iată deci o serie de argumente cari pot însoţi ori ce proect pentru o probă de turism de mare anvergură.

După informaţiile noastre, s'au trasat de pe acum liniile unui circuit automobilistic al României.

Important în acest proect este traseul pe care organizatorii intenţionează să-l fixeze şi care va trece prin regiuni de mare însemnătate turistică şi pe drumuri a căror valoare a fost verificată. Traseul — după cum se va vedea mai jos — va da posibilitatea automobiliştilor amatori să realizeze performanţe sportive cari să le evidenţieze aptitudinile, iar pentru cei mai încercaţi va fi un prilej de ameliorare în domeniul vitezei.

Plecarea circuitului ar urma să fie dată la Bucureşti într'un cadru care ar constitui un eveniment cu mare ecou propagandistic.

Dela Bucureşti, caravana s'ar îndrepta spre: *Brăila — Galaţi — Iaşi — Cernăuţi — Sighet — Satu Mare — Oradea — Arad — Timişoara — Deva — Sibiu — Braşov — Bucureşti.*

Valoarea turistică a acestui traseu este incontestabilă. Varietatea regiunilor cari le atinge, constitue un element de mare atracţie.

Sosirea ar fi evenimentul capital al circuitului şi ar trebui potrivită într'una din zilele de mare afluenţă ale «Lunii Bucureştilor». Credem că sosirea în fiecare etapă şi sosirea la Bucureşti ar folosi enorm cauzei automobilismului.

Asupra fixării etapelor se pot face discuţii mai largi, existând tot felul de soluţii

Organizarea acestui circuit, va putea fi anunţată ca fapt precis în foarte scurt timp. Caracterul naţional sau internaţional nu a fost încă stabilit. In orice caz şi într'o formă şi în alta participarea ar fi din cele mai numeroase.

Socotim că e mai uşor chiar să se stabilească un record în această materie.

Pentru perspectivele acestui proect, e bine să arătăm că există o serie de adeziuni importante. Adeziuni, bine înţeles, principale ale forurilor de turism şi ale mai multor municipii provinciale.

Indată ce proectul va lua o formă definitivă va fi prezentat «Automobil Clubului», care urmează să patroneze circuitul.

Educaţia fizică în Universitate

PLANUL DE LUCRU AL D-LUI PROF. ONICESCU

Controlul medical

Univesitatea tinde să evolueze într'o direcţie naţională şi socială şi concepţia care domină astăzi, este că Universitatea, în afară de cultivarea ştiinţei prin ştiinţă, trebue să ajungă la o desăvârşire a educaţiei în sensul ca să pregătească o generaţie de tineri, înzestrată cu o educaţie integrală.

«Gazeta Sporturilor» a întreprins, în legătură cu această problemă o vastă anchetă în rândurile profesorilor universitari şi concluzia care s'a desprins din această anchetă este tendinţa de a se creia educaţiei fizice şi sportive un mediu favorabil în Universitate. Studenţii — şi ei în congresele lor — au ridicat această problemă.

Insfârşit organele de Stat direct interesate sunt şi ele animate de o dorinţă sinceră ca practica exerciţiilor în aer liber să devină o realitate pentru tinerii noştri studenţi.

Intr'un consens general, toţi factorii de care depinde soluţionarea problemei par a fi de acord.

Ceace îi mai desparte desigur, sunt mijloacele de acţiune care diferă, dar care se pare că în ultimul moment nu mai prezintă deosebiri atât de mari.

Deoarece în această chestiune s'au enunţat sumedenie de proecte—încât chiar pentru cel în curent cu problema organizării sportului în Universitate se prezintă ca o chestiune extrem de complicată în realizare— am căutat să aflăm o părere oficială, care să ne lămurească, cel puţin într'o oarecare măsură asupra realităţii.

Gimnastică educativă

Fără îndoială, nu ne facem nici de data aceasta prea multe iluzii, pentrucă avem impresia că minunatul plan de lucru pe care ni l-a expus d. prof. Octav Onicescu, directorul I. S. E. F-ului, nu se va traduce chiar atât de curând în fapt şi aceasta deoarece pproblema organizării educaţiei fizice şi sporturilor în Universitate, este mult mai grea de realizat de cât ne închipuim.

Să trecem acum la examinarea punctului de vedere oficial, aşa cum ne-a fost el prezentat de către d. prof. Octav Onicescu. directorul I. S. E. F-ului, care se pare că a fost delegat să se ocupe de această chestiune de către consiliul Inter Universitar.

*

Ceea ce putem să afirmăm este că dintr'un început, controlul medical stă ca o bază în organizarea educaţiei fizice universitare.

Fiecare facultate îşi va organiza şi înzestra un cabinet medical unde li se vor face studenţilor, la înscriere. fişe individuale.

Aceste cabinete vor fi conduse de un medic şi vor avea ca ajutor studenţi din ultimul an de medicină

In acest sens trebue să remarcăm că facultatea e drept a şi procedat la organizarea acestui cabinet.

Tot aci studenţii vor primi gratuit consultaţii medicale. Importanţa igienică-socială este prea mare pentru a mai insista asupra ei.

Activitate sportivă

Cu ajutorul technic al I. S. E. F-ului, fiecare facultate îşi va organiza ora de gimnastică educativă şi studentul, la sfârşitul anului şcolar, va trebui să prezinte un brevet de aptitudini fizice obligatoriu şi de care nu vor fi scutiţi decât cei cu deformaţii fizice, inapţi vădit exerciţiilor fizice. Acest brevet va fi cerut la înscrierea pentru examene. El va impune un minimum de exerciţii, care nu cer nici specializare şi nu răpesc nici prea mult timp studentului.

Este ceace s'a creiat de mulţi ani în universităţile germane şi italiene.

*

Nici nota distractivă nu va fi neglijată. Ea va fi dată în grija asociaţiunilor sportive pe facultăţi, iar un organ care este desigur necesar va ordona această activitate.

Se vor creia concursuri pe facultăţi, campionate pe universităţi şi, însfârşit, campionatele naţionale studenţeşti.

Competiţiuni menite să dea un serios şi puternic avânt mişcării sportive româneşti vor fi deasemeni înfiinţate.

Iată expuse pe scurt, dar credem destul de clar, principiile care vor sta la baza noii organizări a vieţii sportive studenţeşti.

Ele sunt cât se poate de sănătoase şi nu dorim decât un singur lucru: ca ele să devină cât mai curând realitate.

C. Morţun

Discuţii technice

Footballul francez şi caracteristicile lui

In ultimul timp, foot-ball-ul francez a reuşit prin câteva rezultate excelente să se impună atenţiei opiniei publice sportive europene.

Ultimul match al echipei naţionale a Franţei, pe care l-a susţinut la Paris în compania „wunder-team-ului şi în care a cedat numai după o luptă foarte strânsă, cu 1:2, a dat o probă în plus despre evoluţia sportului cu balonul rotund în Franţa.

Pentru a analiza etapele foot-ball-ului francez, trebuie să verificăm cele trei puncte principale ale lui: **Technica, tactica şi temperamentul.**

Acesta este rezumatul categoric în maniera cea mai sintetică posibilă, a întregei evoluţii, trecute, prezente şi viitoare, a footballului francez.

I. Technica

Din Septembrie 1932 datează profesionismul. Prin el footballiştii francezi au adunat o sumă întreagă de cunoştiinţe şi au făcut un progres considerabil. Graţie unui antrenament raţional şi continuu, condiţia lor atletică s'a modificat mult în bine. Cel mai profan spectator nu poate vedea intrând pe teren o echipă profesionistă, fără să nu fie impresionat de musculatura jucătorilor şi de virilitatea staturi lor. Suflul, rezistenţa la oboseală, obişnuinţa la greutăţi, putinţa de a suferi o lovitură fără să fie prea mult incomodă, au crescut în proporţii gigantice. Puterea fizică s'a desvoltat atâta că nimic nu se poate rupe în corpul unui footballist, în afară de articulaţia genunchiului. Dar aceasta se petrece la fel în toate ţările: Oricare ar fi rezistenţa muşchilor şi ligamentelor cari formează genunchiul, fibro-cartilagele şi toate de o parte şi de alta a rolului în cari se numesc meniscuri păstrează fragilitatea lor.

Odată cu ameliorarea formei atletice a jucătorilor, antrenamentul a perfecţionat controlul şi stăpânirea lor asupra balonului.

Astăzi, un footballist care pierde o minge sau care se lasă surprins de efectul unei lovituri, este imediat apostrofat de public. Se poate spune că stajul, interpretarea şi manipularea — dacă se poate spune astfel — a balonului„ a fost cucerită automat prin simple reflexe, în timp ce spiritul şi ochiul prepară combinaţiile viitoare.

In această privinţă grupele de elită din sânul aceluiaş club francez şi atracţia exercitată de către bunii jucători străini cari activează în Franţa, au produs rezultate îmbucurătoare.

Altă dată erau în fiecare echioă doi sau trei jucători de o clasă superioară celorlalţi parteneri. Astzăi nu se găseşte în nici o formaţie profesionistă franceză, decât unul sau doi jucători puţin inferiori camarazilor lor. Imigranţii străini în football-ul francez, au familiarizat jucătorii cu balonul, un scolastic „ex-catedar" ci direct şi imediat, prin activarea lor în sânul echipelor franceze.

II. Tactica

După ce şi-a apropiat şi a reuşit să-şi solidifice technica individuală, jucătorul trebue, în raţiunea aceleiaşi legi implacabile a concurenţei sportive naţionale şi internaţionale, să se integreze mai profund ansamblului echipei, ca fiecare dintre ei să cunoască precis rolul pe care trebue să-l joace în ansamblu şi rotiţa pe care o reprezintă în mecanismul echipei.

De aproape doi ani de zile, s'a dus în Franţa o luptă contra retrograzilor şi recalcitranţilor, pentru a se îndepărta vechile concepţii a generaţiilor anterioare.

A fost rezolvată deasemenea şi chestiunea celor două aripi cari aveau misiunea de a ţine la respect aripile adverse, în timp ce restul echipierilor se conduceau după inspiraţia sau fantezia lor.

Mai sunt încă unii conducători cari pretind că football-ul nu este o şcoală de războiu, şi că problemele strategice nu-şi au locul; astăzi, în Franţa, se crede tocmai din contra, că football-ul este o bătălie pacifică, care comporta, ca şi adevăratele lupte, tot atâta pătrundere prin centru avalanşe prin aripi, asalturi mărire sau infiltraţiuni prin surpriză, defensivă în block-hausri, sau alte adăposturi camuflate, cum s'ar spune printr'un mijloc mai mult aparent decât solid şi real.

Intr'o echipă este necesară o metodă de ansamblu, o fixare a rolurilor tuturor şi a responsabilităţii fiecăruia; numai este permis, — şi nu va fi cu atât mai puţin în scurt timp — să laşi adversarul să circule în libertate pe câmpul de joc, căci armamentul modern prin schimburile de balon cu traiectorii false şi schoturi puternice şi repezi fac ravagii pe terenul rău apărat.

Tactica numită în W. M. atât de mult discutată, chiar şi de către acei cari apreciază azi efectele sale bune, n'are nimic definitiv şi absolut.

Se pare că, deoarece nimeni n'a găsit ceva mai bun până în prezent, şi când s'a scris că profesioniştii englezi l-au abandonat pentru a reveni la vechile metode, suntem îndrituiţi să ne gândim că aci sunt ultimele argumente ale adversarilor săi ireductibili.

S'a publicat recent că Sunderland, campioana Angliei în 1936 şi una din favorita campionatului pe anul în curs, a renunţat la W. pentru a aşeza pe cei cinci înaintaşi într'o singură linie.

III. Temperamentul

Când necesitatea sistemului de marcaj şi demarcaj se va fi impus spiritului conducătorilor clubului şi tuturor jucătorilor, vom fi în măsură să abordăm şi a treia parte a programului, să punem în valoare în football calităţile proprii ale naţiunii franceze. Franţa este răspântia tuturor civilizaţiunilor. Climatul său este în acelaş timp oceanic, mediteranian şi continental.

Temperamentul liniştit al bretonului se întâlneşte cu entuziasmul gasconului; după cum origanizatori din vest se întâlnesc cu cei din est. Se poate astfel echilibra indiferenţa, tempera entuziasmul, să se accepte o disciplină fără ca totuşi ea să îngrădească câmpul cercetărilor calităţilor marei naţiuni franceze, atât psihice cât şi fizice, fără de care nu vor putea ajunge la crearea tipului jucătorului francez perfect.

Când războiul diferitelor tactici va fi terminat — şi să sperăm foarte curând — atunci va putea fi studiată problema în întreg ansamblul ei.

Atunci va suna ora afirmării sportului francez; personalitatea şi stilul naţiunei franceze îşi va face apariţia, şi voiu putea abea atunci vorbi de football-ul francez.